

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205350
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122205350.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6

19Csp/87/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 eur, takto

rozhodol:

2

19Csp/87/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 150 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

3

19Csp/87/2022

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 08.06.2022 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600 eur, pričom svoj návrh odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 19Csp/49/2018 o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky voči terajšiemu žalovanému úspešná v uplatňovanom nároku, o čom bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 31.10.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.08.2021, pričom súd určil, že zmluvná podmienka „poplatok za uzatvorenie zmluvy v SK 1.500 uvedená v bode 5 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 80000842 zo 14.07.2005 uzavretej medzi stranami sporu je neprijateľná.“

1.1. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila s poukazom na to, že žalovaný v zmluve použil neprijateľnú zmluvnú podmienku a predmetom tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky bola finančná čiastka.

2. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 25.07.2022 poprel nárok tvrdený v žalobe čo do základu aj čo do sumy. Poukázal na to, že Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá 14.07.2005 a vzhľadom na časový okamih uzavretia zmluvy neprichádza do úvahy aplikácia zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko tento zákon sa vzťahuje na právne vzťahy spadajúce do jeho vecnej pôsobnosti len vtedy, ak vznikli počas jeho účinnosti alebo pokiaľ uvedený zákon neurčuje, že sa vzťahuje aj na skôr založené vzťahy.

2.1. Poukázal na to, že podľa zákona č. 634/2002 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia tejto zmluvy bolo primerané finančné zadosťučinenie možné priznať len v prípadoch, ak porušením práva alebo povinnosti ustanovenej uvedeným zákonom došlo k poškodeniu spotrebiteľa. Žiadna škoda žalobkyni nevznikla, nikdy ju netvrdila a netvrdí ju ani v podanej žalobe a ani si ju v žiadnom konaní neuplatnila.

2.2. Namietal ďalej, že žalobkyňa neoznačila žiadne dôvody, pre ktoré by suma mala byť primeraná. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania s tým, že tvrdený nárok si žalobkyňa mohla uplatniť aj pri podaní žaloby v konaní 19Csp/49/2018.

2.3. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 6Cdo/127/2017 s tým, že pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukázali existenciu a výšky vzniknutej ujmy. Predpokladaná obrana žalobkyne o možnosti uplatňovať nárok až po skončení nejakého predchádzajúceho konania je podľa neho v zmysle tohto rozhodnutia vylúčená. Žalobkyňa si tvrdený nárok mohla uplatniť už v roku 2018 a preto je nárok premlčaný.

3. Žalobkyňa v replike doručenej súdu 11.08.2022 k vzneseným námietkam žalovanej strany uviedla, že argumenty žalovaného iba preukazujú opodstatnenosť žaloby. Žalovaný síce vzniesol námietku nemožnosti aplikácie zákona 250/2007 Z.z., avšak v inej časti svojho vyjadrenia tvrdí, že je potrebné vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré vykladá tento zákon a ustanovenie § 3 ods. 5 tohto zákona. Poukázala aj na ustálenú rozhodovaciu prax v obvode Krajského súdu v Prešove s tým, že námietka premlčania je nedôvodná, pretože až moment úspešného uplatnenia je rozhodujúci pre súdne uplatnenie tohto nároku a preto argumentácia žalovaného o premlčaní tohto nároku je vytrhnutá z kontextu aj odôvodnenia rozhodnutí citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR spisová značka 6Cdo/127/2017.

3.1. Žalobkyňa považuje výšku žiadaného primeraného finančného zadosťučinenia za primeranú, nakoľko táto ako sankcia má byť účinná, primeraná a odradzujúca. Poukázala na to, že žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie spotrebiteľských noriem, o ktorých bolo právoplatne rozhodnuté a podľa jeho názoru ani nedošlo k žiadnemu porušeniu spotrebiteľských práv a povinností.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 19Csp/49/2018, písomnou výpoveďou žalobkyne a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa 14.03.2018 sa žalobkyňa žalobou podanou na tunajšom súde domáhala voči žalovanému jednak vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.315,24 eur s 5 % úrokom z omeškania od 2. dňa po doručení žaloby, t. j. 29.04.2018, jednak určenia, že zmluvná podmienka - „poplatok za uzatvorenie zmluvy (SK) 1.500 SK uvedená v bode 5 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 800000842 zo 14.07.2005 uzavretej medzi stranami sporu je neprijateľná“, ktoré konanie sa viedlo pod sp. zn. 19Csp/49/2018.

5.1. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný jej na predmetnú zmluvu poskytnutú vo výške 52.002 SK hneď započítaval poplatok 1.500 SK a skutočne teda jej poskytol iba nižšiu sumu a žalovanému na predmetnú sumu uhradila 5.191,60 eur, teda rozdiel žiada vydať vo forme bezdôvodného obohatenia. Poukázala ďalej na to, že v bode 5 zmluvy je uvedený poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 1.500 SK/49,79 eur. Namietala, že žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké plnenie a akého účelu ide.

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 31. októbra 2019, č. k. 19Csp/49/2018 - 172 súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného, aby vydal žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.705,74

eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 29.04.2018 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobu zamietol., bode III. rozsudku súd určil že zmluvná podmienka - „poplatok za uzatvorenie zmluvy (SK) 1.500 SK uvedená v bode 5 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 800000842 zo 14.07.2015 uzavretej medzi stranami sporu je neprijateľná“.

6.1. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Súd poukázal na to, že už rozhodnutím Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe (Oberlandersgericht Karlsruhe) z 3. mája 2010 č.k. AZ 17 U 192/2010 bolo rozhodnuté, že pri poplatkoch za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné, ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru bol bankou stanovený vo výške 2 % z výšky úveru, najmenej však 50 eur paušálne. Banka sledovala podľa vlastných vyjadrení v podstate úhradu úsilia vynaloženého pri spracovaní údajov v predzmluvnej fáze, túto obranu však súd omietol a vyhodnotil jej konanie vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Spotrebiteľ nenavštívi banku z dôvodu poradenstva v otázke konkrétnej úrokovej sadzby alebo rady, či si na základe vlastnej finančnej situácie môže dovoliť úver, alebo výhradne s cieľom zistiť, či a za akých mesačných splátok je banka vôbec ochotná mu ním požadovaný úver poskytnúť. Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru vyšší krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Aj z tohto dôvodu je zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru neprijateľná a voči spotrebiteľom neúčinná.

6.2. Súd ďalej poukázal na to, že zmluvná podmienka je neprijateľná aj z dôvodu, že nie je pre spotrebiteľa jasná a zrozumiteľná – nie je z nej totiž zrejmé, či poplatok za spracovanie bude na spotrebiteľa dopadať iba v prípade, ak uzavrie zmluvu o úvere alebo aj v situácii, keď sa bude iba informovať ohľadom úverovej služby (arg. výška úveru 0 eur = paušálna minimálna výška poplatku 50 eur). Vyšší krajinský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34.rozsudku).

7. Z písomnej výpovede žalobkyne súd zistil, že so žalovaným uzavrela v júli 2005 Zmluvu o úvere a žalobou podanou v marci 2018 sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Pred podaním žaloby ju Združenie HOOS informovalo, že predmetná zmluva nemá náležitosti podľa zákona a obsahuje aj zmluvné podmienky, ktoré nie sú v jej prospech. Úver splácala, neskôr žalovaný si uplatnil u zamestnávateľa zrážky zo mzdy a stále dlh bol takmer rovnaký alebo klesal pomaly. Všetko, čo jej stiahli, išlo na úroky, poplatky.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 600 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Csp/49/2018.

10. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia

dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

12. Vo vzťahu k žalovanou stranou vznesenej námietke premlčania súd poukazuje na to, že nárok nie je premlčaný, lebo nebolo povinnosťou žalobkyne spájať s konaním o bezdôvodné obohatenie a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie., teda trojročná premlčacia lehota podľa § 101 Občianskeho zákonníka plynie až od právoplatnosti tej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvnej podmienky., teda od 4.8.2021, ktorá lehota do dňa podania žaloby nepochybne neuplynula.

12.1. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že v čase vzniku právneho vzťahu nebola právna úprava umožňujúca nárok spotrebiteľa pri porušení spotrebiteľského práva, súd poukazuje na to, že ako to vyplýva aj z rozsudku súdu v pôvodnom konaní, právny vzťah medzi stranami sporu z úverovej zmluvy, ktorá obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku namietanú žalobkyňou, existoval až do roku 2016, čo vyplýva aj z bodu 19. rozsudku zo dňa 31.10.2019., teda ak zmluvný vzťah bol platný, bolo možné na neho v prípade zistenia porušenia spotrebiteľského práva aplikovať ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase existencie tohto vzťahu. Odlišný, resp. žalovaným zmieňovaný prístup k výkladu možnosti aplikácie tohto zákona v tomto prípade by odporoval všeobecným princípom ochrany spotrebiteľa.

13. Súd v danom kontexte skutkového stavu zisteného z rozhodnutia súdu v pôvodnom konaní, ktoré skončovalo porušením spotrebiteľského práva vo vzťahu k žalobkyni, aplikuje aj rozhodnutie číslo 48/2022 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod číslom 4/2022, podľa ktorého pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

14. Súd považuje vzhľadom na závažnosť tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky a to, že aj jej použitím v zmluvnom vzťahu došlo k bezdôvodnému obohateniu, za primeranú výšku finančného zadosťučinenia vo výške 150 eur. Preto priznal žalobkyni nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 CSP., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na ustálenú prax súdov, s ktorou súhlasí, podľa ktorej napr. rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017 sp. zn. 10Co/191/2017 „zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž adapt surdum zaťažovať procesne zodpovednosťou za predvídanie výsledkov na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný základ čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

Nárok na plnú náhradu trov konania sa mu teda priznáva iba teda z prisúdenej istiny, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku“.

17. Súd preto priznal žalobkyni nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny 150 eur.

Poučenie:

19Csp/87/2022

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).